

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/140/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115011052
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3115011052.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému N. D. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 19. novembra 2015 odvolanie obžalovaného N. D. proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 10. septembra 2015, sp. zn. 3T/82/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného N. D. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 10. septembra 2015, sp. zn. 3T/82/2015 bol obžalovaný N. D. uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

po predchádzajúcej ústnej dohode zo dňa 04.07.2014 v priestoroch skládky dreva SZČO Ing. C. D., X. XXX,XXX XX X.-D., IČO: 11978651 dňa 07.07.2014 na uvedenej skládke dreva v obci Chocholná-Velčice prevzal od poškodeného Ing. C. D. celkom 20,13 m³ listnatej guľatiny - drevnej hmoty (Dub II. a III.A triedy), ktoré prevzatie bolo podmienené okamžitým zaplatením príslušnej faktúry č. 2014049 vystavenej dodávateľom dňa 07.07.2014 na sumu 2.872,44 EUR s DPH, po naložení uvedenej drevnej hmoty na nákladné vozidlo zabezpečené obvineným tento poškodenému oznámil, že so sebou nemá dostatočné množstvo finančných prostriedkov, aby za drevnú hmotu zaplatil v hotovosti a požiadal ho, aby ho zaviezol do pobočky ČSOB banky, a.s. v Trenčíne na ul. Vajanského 3, kde sumu 2.872,44 EUR ihneď uhradí prevodom zo svojho účtu, poškodený Ing. C. D. preto obv. N. D. zaviezol do U. do blízkosti pobočky ČSOB banky, a.s. v Trenčíne na ul. Vajanského, kde obvinený z vozidla vystúpil a podľa vlastného vyjadrenia odišiel do uvedenej bankovej pobočky ČSOB banky, a.s. zaplatiť predmetnú faktúru, v krátkom čase sa za poškodeným (ktorý čakal vo svojom vozidle) vrátil a oznámil mu, že faktúra bola v plnej výške zaplatená, po čom poškodený Ing. C. D. vydal súhlas s odvozom predmetnej drevnej hmoty, v skutočnosti však obv. N. D. vyššie uvedenú fakturovanú sumu 2.872,44 EUR nezaplatil a prevodný príkaz k tomu nezadal, čím poškodenému Ing. C. D. spôsobil škodu vo výške 2.872,44 EUR.

Za tento trestný čin bol odsúdený podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák. a § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák., § 56 ods. 1 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 500 Eur, s tým, že podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. bol obžalovanému pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovený náhradný trest odňatia slobody na jeden rok.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej pätnásťdňovej lehote napadol odvolaním obžalovaný N. D. pre nesprávnosť výrokov o vine a treste. V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu i na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v súlade s obhajobnými námietkami prednesenými už pred okresným súdom namietal pravdivosť tvrdení poškodeného a poukazoval na to, že podstatou obžaloby je, že prevzatie dreva malo byť podmienené okamžitým zaplatením príslušnej faktúry č. 2014049, pričom jeho podvodné konanie malo spočívať v tom, že poškodeného uviedol do

omylu, že drevo okamžite zaplatil (v ten deň prevodom v banke), čo však v skutočnosti neurobil a tým sa na škodu jeho majetku obohatil. Obžaloba sa však nepodarilo preukázať, že prevzatie dreva bolo podmienené okamžitým zaplatením predmetnej faktúry, čo vyvracia aj okolnosť, že je na nej uvedený dátum splatnosti 12.júl 2014, čo poškodený vysvetlil tým, že 5-dňovú splatnosť faktúry má nastavenú na počítači. Pokiaľ však v priebehu celého trestného stíhania opakovane tvrdil, že s drevom obchoduje tak, že toto nevydá, kým nie je zaplatené, je to potom krajne nelogické, aby mal v počítači nastavené faktúry s lehotou splatnosti 5 dní. Fakt, či on dňa 7.júla 2014 bol v banke a kedy nie je vôbec podstatný a nemožno mu preto absolútne zazlievať, že si nepamätal, kedy bol dňa 7.júla 2014 v banke, keďže vo veci prvýkrát vypovedal až po deviatich mesiacoch od spáchania skutku. Okresný súd pritom prihliadal aj na dôkazy, ktoré neboli vykonané, čím porušil základnú zásadu trestného konania uvedenú v § 2 ods. 19 Tr. por.. Urobil tak s prihliadnutím na obsah údajných sms správ, obsah ktorých mal poškodený iba napísané na lístočku, z ktorého ich počas výpovede len prečítal. Žiadny oficiálny výpis sms správ súdu nebol predložený, nie je obsahom spisového materiálu a výpis telekomunikačnej prevádzky nezabezpečil vyšetrovateľ ani prokurátor. Vzhľadom na takýto laxný prístup prokuratúry, ktorá mala dostatok času označený dôkaz buď sama zabezpečiť alebo aspoň na hlavnom pojednávaní požiadať o jeho zabezpečenie súd, namieta prípadné doplnenie dokazovania v tomto smere, či už cestou odvolacieho súdu alebo formou vrátenia veci súdu prvého stupňa. Na podklade uvedených dôvodov sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku v celom rozsahu a oslobodenia spod obžaloby z dôvodu § 285 písm. a/ Tr. por., nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je trestne stíhaný.

Poškodený Ing. C. D. v písomnom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného poukázal na to, že pokiaľ ten namietal nelogickosť 5-dňovej splatnosti vystavenej faktúry, ktorej úhradu požaduje bezhotovostným platobným spôsobom v deň uskutočnenia zdaniteľného plnenia, ktorý je zhodný s dňom vystavenia faktúry (kupujúci musí teda začať realizovať tento proces úhrady už pred vydaním dreva), deň splatnosti považuje za posledný deň, kedy sú finančné prostriedky podľa faktúry reálne pripísané v prospech jeho bankového účtu, pretože celý proces úhrady od zaplatenia až po jeho pripísanie v prospech jeho účtu trvá minimálne 2 až 3 dni a preto uvádza splatnosť 5 dní. Komunikáciu s obžalovaným formou sms správ zo dňa 11.júla 2014, ktorých obsahom bola úhrada dotknutej faktúry č. 2014049, má nielen na „lístočku“ ale aj v telefóne a na hlavnom pojednávaní mali všetky zúčastnené strany možnosť k sms správam vyjadriť sa. Obžalovaný pri prvom obchode s drevom v marci 2014 pôsobil dojemom seriózneho zákazníka, urobil na neho dobrý dojem a skutočnosť, že čelí viacerým exekúciám, že nevlastní žiadnu nehnuteľnosť a že je teda insolventný sa dozvedel až po druhom obchode s ním, ktorý je predmetom tohto konania.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trenčíne navrhla na verejnom zasadnutí krajského súdu odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 1. októbra 2015, vykonal verejné zasadnutie dňa 19.novembra 2015 a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov o vine a treste napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného N. D. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o výpovede obžalovaného N. D., ale predovšetkým o svedecké výpovede poškodeného Ing. C. D., na ktorých bez akejkoľvek zmeny zotrval počas celého trestného konania, včítane vykonanej konfrontácie s obžalovaným N. D., ako aj o správu Q.y, a.s., pobočka U.-D. Ul. č.3, podľa ktorej účty obžalovaného boli exekučne blokováné od 22.apríla 2013 a dňa 7.júla 2014 obžalovaný N. D. v ich pobočke realizoval o 08.39 hotovostný výber vo výške 2.200 Eur z účtu F. D., na ktorom bol disponentom, na ktoré v odôvodnení rozsudku podrobne poukázal a o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti, rovnako ani o zákonom spôsobe ich vykonania. Svoje skutkové zistenia podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade dôvodne neakceptoval obhajobné

tvrdenia obžalovaného N. D.. Boli totiž v rozpore s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi, z nich najmä s už uvedenými svedeckými výpoveďami poškodeného Ing. C. D., u ktorého ani krajský súd nezistil žiadne právne relevantné okolnosti, ktoré by spochybňovali hodnovernosť a vierohodnosť jeho výpovedí (tiež i s obsahom správy pobočky Československej obchodnej banky, a.s. v Trenčíne - viď vyššie) podľa ktorých - v zhode s citovanou správou - poškodený inkriminovaného dňa obžalovaného za účelom zaplatenia predmetnej faktúry svojim osobným motorovým vozidlom priviezol k pobočke spomenutého peňažného ústavu s tým, že keď sa obžalovaný z pobočky ČSOB vrátil, držiac v ruke dokumenty i s predmetnou faktúrou poškodenému na jeho otázku potvrdil zaplatenie predmetnej sumy za drevo, čo mu poškodený vzhľadom na bezproblémový obchod s obžalovaným za podobných okolností z predchádzajúceho mesiaca uveril. Ak by obžalovaný nemal úmysel odísť na vozidle poškodeného do Trenčína za účelom fiktívneho zaplatenia faktúry, nebol daný žiadny logický dôvod, pre ktorý by jeho kamión už naplnený drevom odišiel z Chocholnej-Velčíc bez obžalovaného, aby ho vyčkal na čerpacej stanici AGIP. Ten napokon už vo svojej prvej výpovedi po vznesení obvinenia vypovedal, že s poškodeným sa dohodli, že za drevo zaplatí prevodom do konca týždňa, čo však neurobil a za predmetné drevo napokon zaplatil až po tom, čo ho vo vzťahu k predmetnej platbe k takému úkonu zaviazal Okresný súd Bánovce nad Bebravou platobným rozkazom. Odvolací súd, rovnako ako okresný súd, zistil, že vykonanými dôkazmi (bez ohľadu na obhajobu obžalovaného, že poškodeným prečítané sms správy, týkajúce sa nezaplatenia predmetnej faktúry za drevo neboli žiadnym spôsobom verifikované, keď pritom poškodený ich obsah uviedol v rámci svojej svedeckej výpovede, ku ktorej obžalovaný nemal pripomienky) bolo spoľahlivo preukázané, že sa žalovaný skutok stal a že ho spáchal obžalovaný N. D.. Vo vzťahu ku skutkovým zisteniam okresný súd vykonal všetky pre dané závery nevyhnutné dôkazy zákonom predpísaným spôsobom a vyvodil z nich logicky správne závery, vrátane vyhodnotenia obhajobných tvrdení obžalovaného. So zreteľom na skutočnosť, že okresný súd sa v napadnutom rozsudku vecne správne a logicky vysporiadal s obhajobou obžalovaného prednesenou na hlavnom pojednávaní a dôvodne jej neuveril, krajský súd odkazuje na uvedené dôvody napadnutého rozsudku.

Vychádzajúc z takto správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného N. D. ako prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. zhodne s obžalobným návrhom, pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Základná skutková podstata trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na trestnosť páchatel'a vyžaduje, aby iného uviedol do omylu alebo využil niečí omyl. Ďalšou podmienkou trestnosti zároveň je, aby páchatel' takým konaním inému spôsobil väčšiu škodu, pričom na naplnenie subjektívnej stránky tohto trestného činu sa vyžaduje, aby v čase realizácie dohody konal v úmysle za prevzatý tovar buď vôbec nezaplatiť, alebo zaň nezaplatiť v dohodnutej lehote, alebo konal aspoň s vedomím, že peniaze v dohodnutej lehote nebude môcť zaplatiť a že tým uvádza iného do omylu, aby sa na škodu jeho majetku obohatil. Zavinenie páchatel'a musí byť preukázané, napr. jeho nepriaznivou finančnou situáciou, značnou zadlženosťou, nespôsobilosťou vrátiť požičané peniaze v dohodnutej lehote z očakávaných príjmov získaných riadnym spôsobom a pod. Pri splnení skôr naznačených skutkových predpokladov sa páchatel' dopúšťa podvodného konania bez ohľadu na to, že neskôr po uplynutí dohodnutej doby uznal dlh, prejavil úmysel záväzok splniť, či dokonca tak urobil. Pri tejto ostatnej eventualite možno jeho konanie hodnotiť už len ako náhradu škody spôsobenej trestným činom. Odvolací súd dospel preto nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku a ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním jeho obhajobných námietok prednesených už pred okresným súdom a s ktorými sa ten dostatočne a vecne správne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, nepovažoval za opodstatnené a neakceptoval ich. V podrobnostiach preto poukazuje na podrobné a vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnemu posúdeniu konania obžalovaného N. D., s ktorými sa stotožnil.

Pochybenie zo strany okresného súdu nezistil odvolací súd ani vo výroku o peňažnom treste a ustanovenom náhradnom treste odňatia slobody. Odvolací súd zistil, že okresný súd postupoval pri ukladaní trestu obžalovanému N. D., pri určení druhu a výmery trestu v súlade so zákonom. Peňažný trest uložený obžalovanému vo výmere 500 Eur podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák. a § 56 ods. 1 Tr. zák. spolu s náhradným trestom odňatia slobody ustanoveným podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. vo výmere jeden rok zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladenie v zmysle § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., konkrétnej miere závažnosti spáchaného trestného činu vyplývajúcej z jeho povahy, zo spôsobu spáchania, tiež zistenej poľahčujúcej okolnosti

(príťažujúca okolnosť pritom správne zistená nebola), ako aj pomerom obžalovaného a možnostiam jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest je súčasne dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného N. D. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.